

هنگامی که راجع به خود ^{شد} با او افعال چه کونه باشند چیزی
وجود علی الحقیقه مضافت خویشی افعال تابع وجود
باشند تو که تعالی ممل من خالق غیر الله و در وقتی این قولها
اسانست کسی را خدای تعالی بصیرت داده است
فالله اعلم بحجراتها و تقویها خود بیان می کند که توالت فیا و جز آن
بالحج نه و عاری نفس از سبب بیند نه از اسباب حکم قل کل
من عند الله چنان که فرموده اند ربیت و کل الذی شاهده فعل
واصر غزوه لکن تجح الآلهه اذا ما زال الستار لم توغیر و لم یس
بالحکال ربیه پس در مقام رضا آید هر چه آید او را باید هر چه
باید او را آید و ما تسأون الا ان یشاء الله رب العالمین بیت
هر چه ما خواهیم کرد و آنچه ما ندانیم آن دلبر کند

از
ما خود همان خواهیم کرد اما جماعتی آن باطنیان لعنهم الله گفته اند
خدای تعالی موجود نیست و معدوم نیست زیرا که اگر موجود
بود مثل موجودات بود اگر معدوم بود مثل المعدومات بود
و آن خزان نه دانسته اند که هر چه موجود نباشد معدوم بود
خدای تعالی را نشاید اما سادات طریقت و خزینة اسرار حقیقت
بنور بصیرت بدیده اند و جمال الله نور السموات و الارض نقاب
کننده تا ایشان در میان نهاده و نحن اقرب من جبل الوریة
جه معنی دارد و جلالت و لله المسترق و المغرب فاینما تولوا فثم
وجه الله در خلوة خانه کل شیء ما لك الا وجهه با ایشان گفت
مصرع با خدا غیرا و محال بود ذلك بان الله مولى و اما تدعون
من دون الله الباطل مع لوم انهم انما یسئلونهم و هم مطاع